

AFGØRELSE

(Elforsyning)

energi

KLAGENÆVNET

Frederiksborggade 15

1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

KLAGE FRA [Klagers navn udeladt], Sønderborg over
AFGØRELSE FRA Energitilsynet af 7. juni 2004
OM Fordeling af flytteregning

11. marts 2005

J.nr.: 11-217

Eksp.nr.: 16990

TAT-EKN

NÆVNETS Nævnensformand, professor, cand.jur. Christen Boye Jacobsen
SAMMEN- Konsulent, civiling., Knut Berge
SÆTNING Professor, cand.jur. & Ph.D. Bent Ole Gram Mortensen
I SAGEN

NÆVNETS Energitilsynets afgørelse stadfæstes med en ændret begrundelse
AFGØRELSE

Ved brev af 30. juni 2004 indbragte [klageren] Energitilsynets afgørelse af 7. juni 2004 for Energiklagenævnet.

I afgørelsen havde tilsynet fundet, at det hverken kunne afgøre, hvad der måtte være meddelt elforsyningsselskabet ESS vedrørende overdragelsen af forretningen [H] I/S, eller hvordan en regning efter flytteopgørelsen skulle fordeles mellem den overdragende og overtagende indehaver af forretningen. Afklaringen af dette forhold forudsatte efter tilsynets vurdering bevisbedømmelse for en civil domstol.

Den påklagede afgørelse

Af Energitilsynets afgørelse af 7. juni 2004 fremgår:

"Ved skrivelse modtaget 14. april 2004 i Energitilsynet har De klaget over, at De ikke ved fraflytning af [H] hos ESS kan få godtgjort et beløb på ca. 12.000 kr. i elregning, som De har betalt for ejeren af [H] EFTF ([K]). ESS har den 28. april 2004 fremsendt en redegørelse i sagen. De har ved skrivelse af 28. maj 2004 fremsendt Deres bemærkninger hertil.

ESS bemærker, at hverken fraflytter ([K]) eller tilflytter ([klageren]) har meldt flytning til ESS i overensstemmelse med den netbenyttelsesaftale, som ESS benytter. Samtidig har ESS oplyst, at det ikke er muligt for forsyningen at konstatere, hvem der er den fak-

tiske indbetalinger af et beløb til forsyningen. De har ikke dokumenteret, at De har foretaget indbetalinger for [K].

Energitilsynet administrerer prisbestemmelserne i elforsyningsloven og kan i medfør af lovens § 77, stk. 1 give pålæg om ændring af tariffer og betingelser, dersom Energitilsynet finder, at et forhold er i strid med bestemmelserne i loven. Energitilsynet kan derimod ikke afgøre sager, der forudsætter en egentlig bevisbedømmelse. Sådanne sager må henvises til behandling ved en civil domstol.

Af ESS' netbenyttelsesaftale § 2.1 fremgår, at ved netkundens overtagelse af installation og adgang til elnettet skal kunden rette henvendelse til ESS.

I den aktuelle sag kan Energitilsynet imidlertid ikke afgøre, hvad [K] telefonisk måtte have meddelt ESS vedrørende overdragelsen af forretningen [H] EFTF til Dem. Energitilsynet kan heller ikke forholde sig til, hvordan regningen på 23.807,83 kr. til [H] (Dem) i forbindelse med flytteopgørelsen den 18. juni 2003 skal fordeles mellem [K] og Dem. Afklaringen af dette forhold forudsætter, efter Energitilsynets vurdering, en egentlig bevisbedømmelse og må henvises til behandling ved en civil domstol.

På den baggrund agter Energitilsynet ikke at foretage yderligere i sagen.

En klage over Energitilsynets afgørelse kan inden 4 uger indbringes for Energiklagenævnet [...].”

11. marts 2005

J.nr.: 11-217

Eksp.nr.: 16990

TAT-EKN

Side 2 af 8

Klagen til Energiklagenævnet

Af klagerens brev af 30. juni 2004 fremgår, at:

”[...] der ikke er taget hensyn til vore kommentarer overhovedet.

[H] Eftf. I/S bliver den 1/9-2002 overtaget af [klageren] men kører videre i samme navn. [Klageren] og [K] [...] ringer målerstanden ind til ESS [...].

Den 1/4 2003 flytter [H] til en anden adresse og målerskabet bliver kort efter fjernet tillige med bygningen.

Den 1/4-2003 modtager [H] et brev stilet til [klageren], [adressen A] [...], hvor ESS skriver, at de har fået meddelelse om, at han har overtaget installationsnr. [1] på [adressen A] [...] pr. 31/3 2003.

Den 10/6 2003 modtager [H] endnu et brev fra ESS stilet til [H], [adressen B], hvor ESS skriver, at de har fået meddelelse om, at han har overtaget installationsnr. [2] på [adressen B] pr. 30/4 2003.

Omkring 1/7 bliver der fremsendt en regning vedrørende ovenstående flytteopgørelse på kr. 23.087,83 – den vedrører installation [1], men nu er installationsadressen pludselig [adressen C] [...].

Den tidligere ejer [K] ringer og meddeler [klageren], at ESS har sendt ham ([K]) en check på 15.386,04, som han ikke rigtig ved, hvad han skal stille op med.

Vi kontakter derefter ESS, og ønsker en forklaring, og den var som følger: af de 23.087,83 kr. [som] [H] skal betale til ESS er de 12300,87 kr. penge, som [klageren] skal inddrage hos [K], og de 11506,96 kr. penge, som [klageren] skal betale. På spørgsmålet om, hvorfor ESS ikke bare kunne bede [K] sende checken tilbage, blev der svaret "nej – [K] er et fornuftigt menneske med forstand på regnskab, I kan sagtens forklare ham, at han skal betale de [12300,87 kr.], vi har ikke noget udestående med den tidligere ejer.

Vores revisor mener ikke, at det kan være vores pligt at kræve penge op ved den tidligere ejer.

Hvis ESS ikke har noteret standen ved flytning (som der er vidner på, er blevet dem meddelt) så kan jeg ikke forstå, at de afregner med den tidligere ejer og derefter opkræver pengene ved den nuværende ejer.

ESS har bemærket, at det ikke var muligt at se, hvem der var den faktiske indbetaler af beløb, ligeledes har de bemærket, at de har bedt [klageren] om dokumentation for, at indbetalingerne er foretaget af [klageren], men den har de ikke fået. Idet man hos ESS opstillede, at [klageren] skulle betale 11.506,96 og [K] 12.300,97, så har de jo selv vidst, hvem der havde betalt hvad."

11. marts 2005

J.nr.: 11-217

Eksp.nr.: 16990

TAT-EKN

Side 3 af 8

Energitilsynets bemærkninger til klagen

Af Energitilsynets brev af 16. august 2004 til Energiklagenævnet fremgår, at tilsynet har

"ladet de i skrivelserne [fra klageren] indgå i sagsbehandlingen i det omfang, de har haft relevans for Energitilsynets vurdering.

Energitilsynet har således [...] taget udgangspunkt i, at ESS har oplyst, at hverken [klageren] eller [K] har meldt flytning pr. 1. august 2002 til ESS i overensstemmelse med den netbenyttelsesaf-tale, som ESS benytter. Energitilsynet ser ingen anledning til at betvivle dette. Energitilsynet har i den forbindelse endvidere angivet, at tilsynet ikke kan afgøre, hvad [K] telefonisk måtte have meddelt ESS i forbindelse med overdragelsen af forretning [H] til [klageren].

[Vedr.:] [Klagerens] revisor mener ikke, at det kan være [klagerens] pligt at kræve penge op ved den tidligere ejer

Dette er, efter Energitilsynets vurdering, det centrale punkt i sagen. [...] Det] ligger uden for Energitilsynets kompetence at afgøre, hvordan en elregning skal fordeles mellem flere involverede parter. Dette er et anliggende for en civil domstol, idet der til afklaring af eventuelle tilgodehavender forudsættes en egentlig bevisbedømmelse. Det samme vil i øvrigt gælde afklaringen af det forhold, at [klageren] angiver uretmæssigt at have betalt regninger for [K], men uden i øvrigt at kunne fremlægge dokumentation for denne betaling."

Ved brev af 23. august 2004 bemærkede ESS, at installationsnr. [2] befandt sig i en hjørneejendom, der dels ligger på [adressen C], dels på [adressen A og B]. Installationsadressen – [adressen C] – var forkert registreret hos ESS, men

kundeadressen var rigtig. Det har ingen betydning for flytteopgørelsen, at installationsadressen har været forkert. ESS bemærkede endelig, at ESS har opfordret klageren til at fremlægge kvitteringer, men har ingen modtaget.

Ved e-mail af 12. september 2004 bemærkede [klageren], at forretningens revisor havde fundet det atypisk, at ESS udbetalte den gamle ejer 15.000 kr. for derpå at opkræve 23.807,83 hos den nye ejer. [Klageren] har betalt regninger siden 1. september 2002 på adressen, indtil 1. april 2003, hvor forretningen flytter.

Ved brev af 11. oktober 2004 tilføjede ESS, at installationen nu står på [adressen C], og at elmåleren i 2003 blev flyttet fra [adressen A] til [adressen C], da [adressen B] blev nedrevet, og ejeren savnede en selvstændig elmåler til [adressen C]. Rent fysisk har måleren hele tiden stået på [adressen C].

Ved brev af 2. november 2004 indsendte [klageren] en note, hvorpå ESS' medarbejder efter klagers opfattelse har skrevet ned, hvordan regningen skal fordeles. Fra noten citeres:

”Penge fra [K] 12.300,87
[Klageren] selv 11.506,96”

Ved e-mail af 22. november 2004 bemærkede klageren videre, at noten var udarbejdet under mødet den 8. juli 2004 mellem ESS og klager.

Foreholdt klagers oplysninger svarede ESS ved brev af 9. december 2004 bl.a.:

”Hovedproblemet er, at [klageren] og/eller den tidligere ejer [K] ikke meddelte flytning rettidigt.

ESS modtager først i juni måned 2003 besked om, at der skal foretages en flytning. Og derefter foretager vi flytningen på installationen med flyttedato d. 30.04.2004 [rettelig 30. april 2003]. Og dette er fuldt i overensstemmelse med vor netbenyttelsesaftale § 10.

Der var ikke uoverensstemmelse omkring aflæsningerne mellem parterne.

Flytningen medfører to opgørelser. En til fraflytter [K] med et tilgodehavende på kr. 15.386,04 og en regning til [klageren] på 23.807,83.

[...]

På mødet [i juli 2004] meddeler [klager], at muligvis to af de indbetalinger, som ESS har registreret på [K's] konto egentlig er indbetalt af [klageren]. [...] Og der blev klart meddelt, at såfremt vi fik tilsendt dokumentation på, at ovennævnte indbetalinger var foretaget af [klageren] ville vi gerne ompostere disse indbetalinger til [klagerens] konto frem for [K]. [...]”

I e-mail af 3. januar 2005 bemærkede [klageren] bl.a., at det kunne bevidnes, at han og [K] havde meldt flytning rettidigt. [Klageren] havde fået at vide af

11. marts 2005

J.nr.: 11-217

Eksp.nr.: 16990

TAT-EKN

Side 4 af 8

ESS, at det interne mellemværende var ESS uvedkommende. Han havde derfor ikke fremskaffet kvitteringer. Da forretningen var [klagerens], var [klageren] også den retmæssige indbetaler.

Supplerende oplysninger

Ved brev af 28. april 2004 bemærkede ESS over for Energitilsynet, at

"Hovedproblemet i denne sag er, at forretningen [...] bliver overdraget [...] pr. 01.08.2002 uden at vi som elskab bliver informeret. Dette er ikke i overensstemmelse med vores vedlagte "bestemmelser om tilslutning og adgang til benyttelse af det kollektive elnet" § 10, stk. 2.

[...]

Den 4. juni 2003 foretager vi en flytning [...]. På grund af vores EDB-system og de kendte problemer med prissætning på el, kan vi systemmæssigt ikke gennemføre flytningen tilbage til overtagesdatoen d. 01.09.2002, men anvender datoen 30-04-2003. I den forbindelse opretter vi så forbruger [H] til ejer [klageren], som systemmæssigt kun bor på installationen d. 30-04-03.

Der udarbejdes en flytteopgørelse d. 04.06.2003 til [H] EFTF I/S ([K]), som resulterer i en checkudbetaling på 15.386,04. Og en flytteopgørelse d. 18.06.2003 til [H] ([klageren]), som bliver en regning på 23.807,83.

Der er ikke uoverensstemmelse mellem [H] EFTF I/S og [H] om målerstand i førnævnte opgørelser.

[...]

[Derefter] bliver der indgået en betalingsaftale omkring ovennævnte flytteopgørelse, som ikke bliver overholdt. [...] [klageren] har indbetalt to eller muligvis tre regninger, som er med i opgørelse til [H] EFTF I/S.

Det er ikke for ESS muligt at se hvem der er den faktiske indbetaler af et beløb til os.

[...]"

Ved brev af 28. maj 2004 bemærkede klageren over for Energitilsynet, at det væsentligste problem for ham at se, var, at ESS ikke har registreret den flyttemeddelelse, som han meddelte ESS via telefon.

11. marts 2005

J.nr.: 11-217

Eksp.nr.: 16990

TAT-EKN

Side 5 af 8

Energiklagenævnets praksis

I en afgørelse af 13. februar 2004 (j.nr. 11-111) bemærkede nævnet,

"[...] at kontraktforholdet mellem den enkelte slutbruger og forsyningsselskabet er reguleret dels af selskabets til Elprisudvalget (nu Energitilsynet) anmeldte leveringsbetingelser, dels af den til enhver tid gældende elforsyningslov, samt af andre relevante love."

I en afgørelse af 19. april 2004 (j.nr. 21-40) bemærkede nævnet bl.a.:

"Energiklagenævnet bemærker, at ingen af parterne har begæret måleren afprøvet, og at der således ikke er konstateret målerfejl. Udgangspunktet må herefter være, at der skal betales for det målte forbrug, medmindre der kan rejses væsentlig berettiget tvivl om det målte forbrug svarer til det faktiske forbrug. [...]"

11. marts 2005

J.nr.: 11-217

Eksp.nr.: 16990

TAT-EKN

Side 6 af 8

Retsgrundlag og kontraktsgrundlag

I den elforsyningslov, der var gældende på tidspunktet for tvistens opståen (lovbekendtgørelse nr. 151 af 10. marts 2003 med senere ændringer), hedder det:

"§ 6, stk. 3. Kollektive elforsyningsvirksomheder skal stille deres ydelser til rådighed for forbrugerne på gennemsigtige, objektive, rimelige og ensartede vilkår."

"§ 77, stk. 1. Hvis Energitilsynet finder, at priser og leveringsbetingelser må anses for at være i strid med bestemmelserne i denne lov, kan tilsynet give pålæg om ændring af priser og betingelser."

I elforsyningsloven, som ændret ved lov nr. 494 af 9. juni 2004, er § 6, stk. 3, nu afløst af § 6, stk. 4, som lyder:

"Kollektive elforsyningsvirksomheder samt forsyningspligtige virksomheder, for så vidt angår deres forsyningspligtigydelse, skal stille deres ydelser til rådighed for forbrugerne på gennemsigtige, objektive, rimelige og ensartede vilkår."

Af ESS' "Bestemmelser om tilslutning om adgang til benyttelse af det kollektive elnet (Netbenyttelsesaftale)" fremgår:

"1.1. Netkundens rettigheder og forpligtelser følger af nærværende vilkår samt af nuværende og fremtidig lovgivning vedrørende elforsyning m.m.

[...]

2.1. Ved overtagelse af installation med tilslutning og adgang til elnettet rettes henvendelse til netvirksomheden.

Nye kunder er, medmindre andet aftales skriftligt, omfattet af de gældende generelle vilkår.

[...]

10.2. Netkunden hæfter for betaling for netbenyttelsen efter gældende tarif indtil den dato, til hvilken netbenyttelsesaftalen er opsagt, og netkunden har givet adgang til aflæsning af måleren, eller der foreligger en af netvirksomheden accepteret selvaflæsning,

eller ny netkunde er indtrådt i aftaleforholdet, og hvor denne har oplyst målerstanden.

[...].”

Energiklagenævnets bemærkninger

Sagen rejser tre spørgsmål:

1. Tvisten om, hvornår ESS modtager meddelelsen om flytningen og om [K's] udtræden af [H] I/S;
2. Fordelingen af flytteopgørelsen mellem [K] og [klageren];
3. Uanset, at Energitilsynet ikke benytter ordet afvisning, er tilsynets afgørelse i realiteten en afvisning af, at tage stilling til [klagerens] klage over ESS' manglende godtgørelse af det beløb, som [klageren] har betalt [K].

Ad 1.

Ifølge klageren blev måleraflæsningen ringet ind i slutningen af marts eller starten af april 2003, mens den ifølge ESS først foretoges den 4. juni 2003. ESS har imidlertid anvendt datoen 30. april 2003 som dato for flytteopgørelse.

Energiklagenævnet tiltræder, at det med de midler, der står til rådighed for Energitilsynet og nævnet som forvaltningsmyndigheder, hverken kan afgøres, hvad [K] måtte have meddelt ESS om overdragelsen af [H] Eftf. I/S til klageren, eller hvornår en sådan telefonisk meddelelse måtte være sket. Afgørelsen heraf forudsætter en egentlig bevisbedømmelse, der alene kan ske for domstolene.

Spørgsmålet er imidlertid relevant for fordelingen af flytteopgørelsen mellem [K] og [klageren]. Nævnet lægger til grund, at ESS – som oplyst i klagerens brev af 30. juni 2004 – havde fået meddelelse om [klagerens] overtagelse af installation nr. [1] senest pr. 31. marts 2003 og nr. [2] senest pr. 30. april 2003.

Ad 2.

Kontraktforholdet mellem den enkelte slutbruger og forsyningsselskabet reguleres dels af selskabernes til Energitilsynet anmeldte leveringsbetingelser, dels af den til enhver tid gældende elforsyningslov, samt af andre relevante love.

Som nævnet lagde til grund i afgørelsen af 19. april 2004 (j.nr. 21-40), er udgangspunktet både efter Energitilsynets og nævnets praksis, at et målt energiforbrug skal betales af den, der har forbrugt energien. Dette udgangspunkt udelukker ikke, at andre kan hæfte for forbruget. Det gælder eksempelvis den, der fraflytter en adresse uden at give elforsyningen meddelelse herom. Det ville derimod efter Energiklagenævnets opfattelse være urimeligt efter elforsyningslovens § 6, såfremt et elforsyningsselskab påtvang en ny kunde at betale for en tidligere kundes forbrug, hvis den ny kunde ikke hæfter for det.

11. marts 2005

J.nr.: 11-217

Eksp.nr.: 16990

TAT-EKN

Side 7 af 8

Den energiforbrugende ESS-kunde [H] Eftf. I/S er et interessentskab. Ifølge dansk rets almindelige regler om denne selskabsform hæfter dels interessentskabet dels interessenterne solidarisk og umiddelbart over for interessentskabets kreditorer. Når der således er flere hæftende interessenter, kan elforsyningsselskabet som udgangspunkt holde sig til hver af dem, uagtet hvem der endeligt skal bære omkostningen i det interne forhold mellem interessentskabets tidligere og nuværende deltagere.

Hvorvidt ESS i nærværende sag betalte [H] Eftf. I/S (ved [K]) med frigørende virkning over for [klageren], er et civilretligt spørgsmål, der må afgøres efter dansk rets almindelige kontraktsretlige regler. En sådan klage, der i det væsentligste primært angår en betalings frigørende virkning, kan således ikke afgøres efter elforsyningslovens regler. Spørgsmålet om, hvorvidt klageren efter dansk rets almindelige kontraktsretlige regler kan få det omtvistede beløb udbetalt til sig, kan dermed ikke afgøres med de retsmidler, som står til rådighed for Energiklagenævnet som forvaltningsmyndighed, hvorfor et sådant civilretligt spørgsmål må afgøres af domstolene.

11. marts 2005

J.nr.: 11-217

Eksp.nr.: 16990

TAT-EKN

Side 8 af 8

Ad 3.

En vurdering af, om ESS har handlet urimeligt efter elforsyningslovens § 6, stk. 4, forudsætter en civilretlig afgørelse vedrørende tilbagebetaling med frigørende virkning. Energiklagenævnet finder derfor, at Energitilsynet med føje har afvist at realitetsbehandle klagen herom. Nævnet finder ejheller grundlag for at statuere, at ESS' leveringsbestemmelser pkt. 10.2. er urimelige efter elforsyningsloven. Nævnet bemærker endelig, at der ikke er påvist sagsbehandlingsfejl ved Energitilsynets afgørelse.

Energiklagenævnets afgørelse

Med den anførte begrundelse stadfæstes Energitilsynets afgørelse af 7. juni 2004.

Sagen har været behandlet på Energiklagenævnets møde den 10. marts 2005.

Afgørelsen er truffet i henhold til § 89 i lov om elforsyning, jf. lovebekendtgørelse nr. 151 af 10. marts 2003 med senere ændringer, og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Afgørelsen er sendt til klageren, ESS og Energitilsynet.

P. N. V.

Christen Boye Jacobsen
Nævnnsformand

/ Thomas Andersen Thrane
Fuldmægtig